

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **A. K. M. Y.**, narozený dne X
státní příslušnost Egyptská arabská republika
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M.
sídlem Ověnecká 78/33, 170 00 Praha

proti
žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2020, č. j. X, ve věci povolení k trvalému pobytu,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2020, č. j. X se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 13 200 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce advokáta JUDr. Maroše Matiaška, LL.M., sídlem Ověnecká 78/33, 170 00 Praha.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

A. Vymezení věci, žaloba, vyjádření žalovaného

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal původně zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 1. 2020, č. j. X, kterým byla zamítnuta jeho žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 87k odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „cizinecký zákon“). Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl jako nepřipustné. S ohledem na skutečnost, že v případě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je žalovaný určen kogentním ustanovením § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a že žalobce svou žalobu podal až poté, co vyčerpal řádné opravné prostředky, jednal soud jako s žalovaným s Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, nikoliv s Ministerstvem vnitra (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56).
2. Žalobce v žalobě předně zrekapituloval průběh správního řízení a namítal, že závěr žalovaného o tom, že žalobce představuje nebezpečí pro veřejný pořádek, nemůže obstát. Žalobce též namítal, že zamítnutím jeho žádosti došlo k nepřiměřenému zásahu do jeho rodinného a soukromého života ve smyslu čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že je mu známa aktuální rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu ohledně přípustnosti odvolání proti rozhodnutím uvedeným v § 168 odst. 3 cizineckého zákona. Své rozhodnutí však vydal v době, kdy tato otázka ještě nebyla vyřešena.

B. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

4. Ze správního spisu soud pro účely soudního přezkumu zjistil, že žalobce podal dne 2. 12. 2019 Ministerstvu vnitra žádost o vydání povolení k trvalému pobytu na území podle § 87h odst. 1 písm. b) cizineckého zákona. Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 27. 1. 2020, č. j. X žádost zamítlo podle § 87k odst. 1 písm. a) cizineckého zákona pro důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce včasným odvoláním, které žalovaný svým rozhodnutím zamítl pro nepřipustnost.

C. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s.ř.s. napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Krajský soud rozhodl bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
6. Podle § 87k odst. 1 písm. a) cizineckého zákona platí, že „*ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže je důvodné nebezpečí, že by žadatel mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek*“.
7. Z ustanovení § 168 odst. 3 cizineckého zákona vyplývá, že rozhodnutí ministerstva vydané z důvodu uvedeného v § 87k odst. 1 písm. a) nabývá právní moci jeho oznámením.
8. Žalobce v podané žalobě setrval na svém právním názoru, že v jeho případě nebyl naplněn důvod pro zamítnutí jeho žádosti podle § 87k odst. 1 písm. a) cizineckého zákona.

Z žaloby tak implicitně vyplývá, že zpochybnil rozhodnutí žalovaného, který jeho odvolání zamítl jako nepřipustné podle § 168 odst. 3 cizineckého zákona a jeho námitkami se věcně nezabýval.

9. Přípustností odvolání proti rozhodnutím uvedeným v § 168 odst. 3 cizineckého zákona se již Nejvyšší správní soud několikrát zabýval a např. v rozsudku ze dne 20. 8. 2020, č. j. 6 Azs 192/2020-21 dospěl k závěru, že „ze samotného textu novelizovaného § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nelze vyloučení odvolání dovodit. Úvahy vycházející z právní teorie, že rozhodnutí v právní moci nelze napadat řádným opravným prostředkem (formální aspekt právní moci), na které stěžovatel poukazuje v kasační stížnosti, jsou sice obecně platné, avšak nemohou překonat situaci nastolenou zvláštní právní úpravou, k níž došlo neuváženým zásahem zákonodárce do zákona o pobytu cizinců a která s ohledem na znění § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve svých důsledcích znamená připuštění odvolání i proti těmto pravomocným rozhodnutím. Úvahám stěžovatele, že novela sice nevyloučila právo na odvolání výslovně, ale fakticky ano, nelze přitakat, neboť právo na odvolání opírající se o výslovné znění § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců nemůže být popřeno textem § 168 odst. 3 zákona, jehož znění o odvolání vůbec nepojednává“. Nejvyšší správní soud vyloučil, že by v uvedeném případě existoval prostor pro dotváření práva výkladem v důsledku existence mezery v právu, poukázal na subsidiaritu správního soudnictví a upozornil, že „v případech, kdy zákonodárce zamýšlel vyloučit odvolání, učinil tak na řadě míst výslovně užitou formulací "odvolání není proti tomuto rozhodnutí přípustné". Skutečnost, že stěžovatel tato jiná řízení s citovanou formulací výslovného vyloučení odvolání považuje za odlišná od pobytové problematiky, nemají žádný vliv na logický závěr (...), že pokud zákonodárce chce vyloučit odvolání, umí tak učinit a činí tak výslovně právě prostřednictvím výše citované formulace. Pohybujeme-li se při výkladu právního textu a hledání jeho významu stále v tomtéž zákoně, adresát právní normy může očekávat, že racionální zákonodárce vyjádří stejný záměr stejnými výrazovými prostředky“. V podrobnostech zdejší soud odkazuje na odůvodnění citovaného rozsudku, od jehož závěrů (následovaných v rozsudcích ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 Azs 140/2020-27, ze dne 3. 9. 2020, č. j. 2 Azs 206/2020 - 15, ze dne 25. 9. 2020, č. j. 8 Azs 84/2020 - 43, nebo ze dne 1. 10. 2020, č. j. 8 Azs 78/2020 - 29) se nemá důvod v nyní projednávané věci odchýlit.
10. S ohledem na tento právní závěr měl žalovaný věcně vypořádat žalobcovy námitky. Pokud tak neučinil a zamítl odvolání žalobce jako nepřipustné, zatížil své rozhodnutí vadou, která mohla mít vliv na jeho zákonnost. Proto je nutné jej zrušit.

D. Závěr a náhrada nákladů řízení

11. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Žalovaný je v dalším řízení vázán právním názorem zaujatým krajským soudem (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
12. Žalovaný v dalším řízení věcně přezkoumá rozhodnutí ministerstva ze dne 27. 1. 2020, č. j. OAM-18108-10/TP-2019 a vypořádá se s uplatněnými námitkami.
13. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl s ohledem na úspěch žalobce ve věci zavázán k náhradě žalobcem účelně vynaložených nákladů. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč, dále ve 3 úkonech právní služby zástupce žalobce v podobě přípravy a převzetí zastoupení, podání žaloby a replice žalobce ze dne 20. 5. 2020, přičemž odměna za jeden úkon právní

služby činí podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu 3 100 Kč, celkem tedy 9 300 Kč. K tomu žalobci náleží za každý úkon právní služby paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu (zástupce žalobce neprokázal, že by byl plátcem DPH). Celkové náklady žalobce činí 13 200 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být **zastoupen advokátem**; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 21. června 2021

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu